

for Publikum at kjende vedkommende Myn-
dighed; for at man kan henvende sig til dem
og modtage deres Raabud og Adbarfler og
i det Hele rette sig derefter, men jeg tror,
det er et stort Misgreb, naar man vil have
Folk uniformerede som kun have ganske spe-
cielle Ting at varetage, kun Enkelte at om-
gaa og som man kjenner, naar man har
set dem een Gang. Jeg er i alt Fald
ingen Ven af denne Uniformering. — Men
tilbage til Sygekasseinspektorens Forret-
ning. Jeg tror, han er fuldstændig over-
flødig, og hvis man har en Censur over
Sygekasseregnstaberne under Hensyn til det
Statstilbud og offentlige Tilbud, der gives,
tror jeg, man vil være tilstrækkelig garderet
mod Misligheder. Hvis man vil lade Kom-
muneraadene udnævne et Par Revisorer til
at se Regnstaberne efter, tror jeg, det vil
være tilstrækkelig betryggende. Det Andet
vil jo kun være, at man opretter høit
lønnede Embedsposter og tillige udsætter os
for kostbare Kontorhold; hvad der vistnok
ingen Anledning er til i disse Spørgsmaal.
Man vil jo ogsaa rigtig godt, uden at gaa
ind paa disse bestemte Begrændsninger og
Raabud om, hvorledes de Sygekasser der
modtage Anerkjendelse, skulle være indrettede,
kunne gardere sig mod Misbrug af det
offentlige Tilbud, naar man bare vedtager
visse Bestemmelser, som affikere mere be-
midlede Folk fra at nyde Del i det offent-
lige Tilbud. Dette vil jo let kunne be-
stemmes paa anden Maade end her. Det
vil kunne bestemmes efter Gjennemsnits-
beregning over, hvad f. Ex. vedkommende
Sygekasse har udgivet til Lægehjælp i et
vist givet Tidrum, f. Ex. 5 Aar, beregnet
efter Medlemsantallets Stigen eller Falden.
Det vil altid være Noget. Det vilde jo
heller ikke være umuligt at faae oplyst, hvad
saadanne Sygekasser have udgivet til Me-
dicin eller Sygehjælp. Derefter kunde man
jo beregne Tilbudet nogenlunde nær efter
samme Størrelse som her, med 1½ Kr. pr.
Medlem i Sygekassen og med Tilbud svarende
til en Fjerdedel. Jeg skulde være
meget villig til at være med til at lade den
Bestemmelse staa, som gaar ud paa, at der
skal ydes Sygekassemedlemmerne fri Hjælp
til Læge og Jordemoder indenfor 1½ Mil
og ligeledes at de faae billig Behandling
paa Amtssygehuse og Sygehuse i Almindelighed.
Den Slags Ting finder jeg maa
falde af sig selv; det tror jeg, man fra alle
Sider vil indrømme Nødvendigheden af. Men
naar vi gjøre det og saa træffe en
passende Begrændsning imod, at bemidlede
Personer kunne benytte sig af og faae Godt
af disse Statstilbud, tror jeg, vi dristigt

kunne overlade til Sygekassebestyrerne selv
at raade og styre Sygekassernes Sager. I
alt Fald er den eneste Kontrol, jeg kunde
finde passende, den, om man fra Kommunernes
Side overtog Revisionen af Regnstaberne.
Jeg tror i det Hele, at den Slags Ting,
som have udviklet sig godt og fredeligt, saa-
ledes som Sygekasserne have udviklet sig, og
som have udrettet saa meget godt, som de
have, bør man helst saa vidt muligt undgaa
at besvære med hæmmende Begrændsninger i
deres videre fremtidige Udvikling. Jeg vil
derfor henstille, at man undgaa Sygekasse-
inspektøren og at man beholder for Syge-
kasserne gennem deres Bestyrer og Gene-
ralforsamlinger den fulde Raadighed over,
hvorledes de ville anlægge den hele Styrelse
af deres Foreninger. At vi nøies med at
træffe en naturlig Begrændsning for, at de
offentlige Tilbud ikke komme Bemidlede, men
derimod Ubemidlede, og overhovedet dem her
ere nævnte, til Gode, tror jeg vil være til-
strækkeligt, og det vil jeg henlede det høie
Tings Opmærksomhed paa, at jeg finder, at
dette Spørgsmaal løses bedst, naar vi for-
beholde Sygekasserne fri Raadighed over
deres egne Sager saa vidt muligt.

Hemming Jensen: Det er ikke min
Mening, at jeg vil gaa ind paa Enkelthederne
i denne Lov, det er kun min Mening at sige
Noget om den Grundtanke, hvorpaa Loven
er bygget. Jeg er nemlig temmelig over-
bevist om, at denne Grundtanke, som Loven
er bygget paa, er ikke rigtig; og paa den
anden Side er jeg temmelig overbevist om,
at jeg maatte er, om ikke det eneste, saa dog
et af de meget saa Medlemmer her i Salen,
som kunde ønske, at dette Lovforslag var
bygget paa en hel anden Grundtanke. Hvis
man skal danne sig et nogenlunde Begreb om,
hvorledes man skal stille sig til Grundtanken
i dette Forslag, saa er det ganske nødvendigt,
at man veed Bested om, hvordan denne Sag
har udviklet sig i Thykland. Det er nemlig
det thydske Rige, som har begyndt paa den
socialpolitiske Lovgivning, og som ogsaa har
en Sygekasselov, og der er heller ingen Tvivl
om, at den høitærede Minister ved at udar-
bejde dette Lovforslag har taget særligt Hen-
syn netop til den thydske Sygekasselov; men
skøndt den meget ærede Minister altsaa har
taget særligt Hensyn dertil, saa har han dog
bygget sit Lovforslag paa en ganske anden
Grundtanke, end den thydske Lov er bygget
paa. Den thydske Lov er nemlig bygget paa
Tvangsforfiskring, medens derimod det fore-
liggende Lovforslag er bygget paa Bibehol-
delser af Frivillighed i Sygekasserne. Nu
har man sagt, at i Thykland var man nødt